

[Gunnar Fog-Petersen.]

Tidsrum, fra 15. Marts til August Maanedes Udgang. Ved fredlyst Ur maa ingen i samme Tidsrum skyde indenfor en Afstand af $\frac{1}{2}$ Sømil fra Uren. Jeg tænker mig, at Aarsagen til, at man skelner mellem Fuglebjerger og Urer, som er nedstyrtede Sten eller løse Sten, der ligger ved Fuglefjeldet, og fastsætter Grænsen til 2 Mil i det ene Tilfælde, men kun $\frac{1}{2}$ Mil i det andet, er, at Ekkoet, Genlyden af Skydningen, lyder saa meget stærkere ind imod et Fuglefjeld og derfor forskrækker Fugle, der ruger der, i højere Grad end Fugle, der ruger paa Uren. Ellers forstaar jeg ikke Forskellen. I mange Tilfælde vil vel Uren ligge umiddelbart op ad Fuglefjeldet, og den faar saa ved Bestemmelsen om Fuglefjeldet en yderligere Beskyttelse.

I § 17 siges det, at det skal være forbudt i Fuglepladserne at drive Fangst paa en saadan Maade, at Fuglepladsernes faste Bestand af Fugle derved udsættes for varig Formindskelse. Det er jo en meget god Bestemmelse i Princippet, men reelt betyder den vel ikke meget udover dette, at man, hvis det skønnes, at Bestanden varigt bringes ned, kan ændre Fredningsbestemmelserne i Henhold til § 20, 1ste Stykke, som det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) omtalte.

Desværre kan det vel ikke siges, at de Fredningsbestemmelser, man hidtil har haft, har været i Stand til at skaane Fuglepladsernes faste Bestand og værgede den imod varig Formindskelse, thi med Henblik paa Bestemmelserne i den næste Paragraf i Kapitel 4, om Fredning af Vildt — hvor der, efter hvad det ærede Medlem for 7de Kreds nu oplyser os om, mangler en Del — er der aabenbart en hel Del Fugle, som er blevet formindsket saa stærkt i Tal, at man nu ved at frede dem søger at bøde derpaa. Det ærede Medlem nævnte i denne Forbindelse Storkjoven, som han fandt var en saa skøn og ejendommelig Fugl, at man af den Grund vilde søge at værne den. Forholdet er jo det, at Storkjoven tidligere har været en overordentlig talrig Fugl paa Færøerne, og at dens Yngel var en yndet Spise. Naar den nu, baade paa Færøerne, paa Island og Shetlandsøerne er næsten udryddet, saaledes at man kan forsøge at tælle de Redepladser, der er tilbage, og endda Antallet af Reder i Pladserne, saa skyldes det ganske sikkert, at der har været drevet for stærk en Jagt paa den, vel ikke alene, fordi Yngelen kunde bruges til Føde, men formodentlig ogsaa, fordi Storkjoven i sig selv er en Røver, der jager andre Fugle og tager deres Yngel

og Æg. Nu har man imidlertid syntes, at man dog ikke vilde undvære denne Fugl, og nu freder man den fuldstændig.

Det samme er vel Tilfældet med Ederfuglen, som er en stationær Fugl paa Færøerne, om end det er en særlig Race eller Varietet, der findes der. Ederfuglen bruges til at spise. Ligeledes bruges det hele Skind, som man flaar af og præparerer, og Æggene bruges i stor Udstrækning. Men først og fremmest bruges Dunene, som den plukker af sig og lægger i Reden; disse indsamles, dels efter, at den har ruget, dels under Rugningen. Dette drives oven i Købet meget rationelt, idet det nu synes, som om man flere Steder fjerner Æggene et for et ligesom fra en Hønserede og samtidig tager nogle af Dunene, hvilket fører til, at Ederfuglen plukker sig mere, end den ellers vilde gøre. Men naar det nu i det foreliggende Lovforslag foreslaas at frede Ederfuglene hele Aaret rundt, opfatter jeg det som en Erkendelse af, at deres Antal er bragt for langt ned, og at man derfor vil hindre, at Folk skyder Ederfuglen for at spise dens Kød og for at flaa den og udnytte dens Skind. Man vil indskrænke dens Betydning som Nyttedyr, saa det kun bliver Æg og Dun, man faar af Fuglen.

I denne Forbindelse kunde jeg ogsaa nævne den rødstrubede Lom, som det ærede Medlem ogsaa omtalte. Jeg kunde nævne Svanen, som beklageligvis ikke findes blandt de Fugle, der er fredet hele Aaret, men kun blandt dem, for hvilke der gælder en begrænset Fredningstid. Svanen betyder ikke mere noget som helst økonomisk, hverken paa Færøerne eller noget andet Sted, men den er som alle store Fugle udsat for stærk Forfølgelse, og der er Fare for dens Udryddelse. Den burde derfor være blandt de Fugle, som er fredet hele Aaret.

Ud fra disse Betragtninger kommer jeg til det Resultat, at de Fredningsbestemmelser, der hidtil har været gældende, ikke har været tilstrækkelige, og jeg deler ganske det ærede Medlems Beklagelse af, at Lomvien, som tidligere har været fredet fra 1. Juli til 31. August, nu ikke længere skal være fredet i denne Tid. Den er ganske vist endnu en meget talrig Fugl paa Færøerne, men hvem ved, hvor længe den vedbliver at være det! Saa længe man ikke har prøvet, hvor meget denne Fredningsbestemmelse betyder, ved man ikke, om dens Ophævelse vil medføre, at Lomvien indskrænkes i Tal. Jeg frygter derfor. Naar man ved den gældende Lovgivning har kunnet holde Antallet og har haft tilstrækkelig mange til den aarlige